

πιστοσύνη | ἐπόγραφα καὶ ἔβαλα καὶ τὸ σημάδι καὶ τ' ὄνομα τὸ καθολικὸ
| ἐποκάτω ᾗδεσα.

(Αραβική γραφή, δύο σειρές)

Τίτλος γραμμένος οριζόντια σε τμήμα της σελίδας 1 β -στο εξώφυλλο του διπλω-
μένου αντιγράφου: «Διὰ ἓνα χωράφι | στὲς Ἐκάρες σύμπλιο | στὸ γεφύρι».

116

(το έγγραφο ἔχει σταχωθεί ἀνάποδα, πρώτα το φ. 2α και μετά το φ. 1α)

Παντελέος Μηνιάτης, νοτάριος

Προικοσύμφωνο

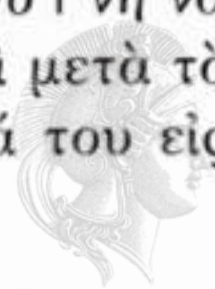
1536, 21 Μαΐου

†Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀμήν, ἀφλστ', μην[ι]
Μαῖ[φ] κα', εἰς τὴν νῆσον Ναξία [εἰς] | τόπον τὸν ἐπονομαζόμενον Πλύ-
στρες εἰς τὴν κατοικίαν τῆς κερα-Λέντας συμβίας | τοῦ μακαρίτου κὺρ
Κωνσταντῇ Μπελώνια εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον εὐρισκόμ(ενα) τὰ δύο μέρη
| τ' ἄνω γεγραμμένα ὁμοφωνησμένα καὶ συμβιβασμένα τὸ ἓν μέρος ὁ
κὺρ Γεώργ(ιος) ὁ Σαγκρεώτης μαζί | μὲ τὴν συμβίαν του τὴν κερα-Λίζα
τὸ δὲ ἕτερον μέρος ἡ κερα-Ρήνη συμβία τοῦ ποτὲ | κὺρ Νικολοῦ Καλα-
φάτη ἤλθασιν εἰς συμβίβασιν καὶ λόγον ὑπανδρείας, ὁποῖα ἐν Θεῷ Ἀγίῳ
| νὰ ἐπάρη ὁ λεγόμενος κὺρ Γεώργ(ιος) γαμπρὸν τῆς κε<ρα>-Ρήνης
τὸν υἱὸν τὸν κὺρ Δημήτρ(ιον) εἰς τὴν | θυγατέραν του τὴν κερ-Ἀννέζα
ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζει ἡ Ἀγία τοῦ | Θεοῦ
Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Οὕτω τὴν δέλει καὶ ὁ ρηθεὶς κὺρ
Δημήτρ(ιος) τὴν λεγόμενη | κερ-Ἀννέζα διὰ γυναῖκαν του νόμιμον καὶ
εὐλογητικὴν κα[θὼς] ἄνωθ(εν) λέγει. Καὶ ἀρχὴν μὲν | τάσσει ὁ λεγόμε-
νος κὺρ Γεώργ(ιος) καὶ ἡ συμβίος τ(ου) πρὸς τὴν θυγατέραν των πρῶτον
μὲν τὴν εὐ | χὴν των καὶ εἰς ὄνομαν προικ(ὸς) τὰ χωράφια ὅπου ἔχει εἰς
τὸν Ἅγιον Ἰω(άννη) εἰς τὲς Αμ[...] | καὶ εἶναι μοδ(ίων) ἱγ' περιβολια-
σμένα καθὼς εὐρίσκονται ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικά τ(ου) τὰ ὁ | ποῖα χω-
ράφια πληρών(ουν) τέλ(ος) σολδία κη', τὸ περιβόλι ὅπο[ῦ] ἔχει | μὲ τὸν
Γεώργ(ιον) τὸν γαμπρὸν | του εἰς τὸ Σαγκρὶ καὶ εἶναι μοδίων ε' τὸ μερ-
δικόν τ(ου) νὰ [...] | [...] τὰ χωράφια ὅπου ἔχει μαζί μὲ [.....] | περιβολια-
σμένα καὶ εἶναι μοδ(ίων) γ' τὸ μερδικόν [...] | τα τῆς ἐντριτίας, ἀκό[μη]
ἕτερα χωράφια ὅπου ἔχει [...] τοῦτον [...] | τὸν βουνὸν περιβολιασμένα
μοδ(ίων) γ' εἶναι καὶ αὐτὰ [...] τὸ μερδικόν του καὶ | αὐτὰ ἐδικά τ(ου),
τὸ ἀμπέλ(ι) ὅπου ἔχει εἰς τὸ Σαγκρὶ ἡγουν τὸ μερδικόν του [...] | [...] νὰ
πάγη τὲς συκιές τες ἀντελόνικες καὶ κάτω νὰ τὸ ἔχου(σι) μαζί μὲ τὴν

θεία [τος] ...] | Ραντοῦ νὰ ἐπαίρνη ὁ κάθε εἷς τὸ ἔμισόν του ἕως τὴν ζωὴν
 οὔ λεγόμενου κὺρ Γεωργ(ίου) | καί μετὰ τὸ πληρῶσαι ἡ ζωὴν του εἰς
 οἶόν του παιδὶ ἤθελεν ἀφήσει ὁ κύρ Γεώργ(ιος) τὸ λεγόμενον | ἀμπέλ(ι)
 ἡγουν τὴν πάρτεν του νὰ βάνουσ(ιν) μαζί μὲ τὸν γαμπρόν του τὸν Δη-
 μῆτριο [...] | καλο καὶ ἂν ἔναι νὰ μοιράσουσιν δύο ζευγαρίων ἀμπέλ(ιο)
 ἀπὸ οἷαν μεριὰν ἤθελεν) θέλει ὁ γα | μπρὸς τ(ου) ὁ Δημήτριος νὰ εἶναι
 ...ἔγινε] νὰ τὸ πάρη αὐτὸ τὸ ἀμπέλ(ι) τῶν δύο ζευγαρίων νὰ | εἶναι
 δικόν (του) τὸ ὁποῖον ἀμπέλ(ι) πληρώνει τέλος ὑ(πέρ)πυρα) α' καὶ νὰ
 πληρώνη ὁ κάθε εἷς τὰ ιβ' σολδ(ία), | βόδ(ια) ζευγάριν α' τὸ ἕνα ἡμερον
 καὶ τὸ ἄλ(λο) ἄγριο καὶ εἶναι καὶ αὐτὸν τοῦ [Δημητρίου], ἀγελάδες β' |
 γαϊδάρεις β', ἕτερον πούλαρον α' ἄγριον, ἀγγεῖα β' πᾶσα ἕνα δύο τρα
 [...] καὶ ὄντε νὰ ἦ | θελεν [...] τὸ σπίτι εἰς τὸ Κάστρ(ον) ν' ἀγοράσῃ νὰ
 [ἔναι κρατημένος] νὰ τοῦ δίδῃ δου(κάτα) στ', | σεντόνια ζευγάρια [...]
 τὸ ἕνα ζευγάρι μὲ τὲς μέριζες καὶ μεταξωτὰ καὶ τὰ γ' μὲ [...] | κλώστ[...]
 [παπλώματα] γ', τὸ ἕνα κουκουλάρικο [...νον ...] τὸ ἄλ(λο) γερανιὸ λινὸν
 | καὶ τὸ ἄλλο [...] ζευγάρια δ' μετὰ με [...] | κεντ [...] μπόλιες [...] | πῆχες
 κ', [...] μάνδηλα καὶ χειρομάνδηλα πηχ(ῶν) κ', κουρτίνες [...] ἡ μία
 κεντημ(ένη) καὶ ἡ ἄλλη | σκέτα, τιλάρια γ' κάτω μαλλ(ια) μανὰ γεμᾶτα
 πτερὸν δ', ἕτεροι μανὰ καὶ [...] | γυροκούρτινα φουρνίδα ἐνὸς κρεβ-
 βατίου δακτυλίδια ἀργυροδιάχρυσα γ' [...], | μασαριὰ τοῦ σπιτ(ίου),
 κασέλ(α) α' [...] καὶ ἡ συμβία τοῦ κὺρ Γεωργ(ίου) [κυρ ...] | [τι] καὶ νὰ
 δώσῃ καὶ αὐτὴ τοῦ γαμπροῦ δουκ(άτα) [...] τάσσει ὁ Ἀνδρέας [...] θέλει
 νὰ |

Φ. 16

δῶσῃ καὶ αὐτὸς τοῦ γαμπροῦ του τὴν ἀγελάδα ὅπου ἔχει μαζί μὲ τὸν
 Γαλανὸν τοῦ Κούλουρη | καὶ ἂ δὲν τοῦ ἤθελεν ἀρέσει ἐκείνη νὰ τοῦ δίδει
 ἄλλ(ην) τὴν καλύτερην ἢ νὰ τὴν ἔχουν | μαζί||. Ἀκόμη τάσσει καὶ ὁ ἕτερός
 τῆς υἱὸς ὁ Τζα | ννῆς ὅτι τὸ πρῶτον πουλάρι ὅπου ἤθελε κάμει ἡ βεργι-
 νάδα του νὰ τὸ ἔχουσι μαζί μὲ τὸν γα | μπρόν του τὸν Δημήτρ(ιον). Ἀπὸ
 δὲ τὸ ἄλλον μέρος ἡ κερα-Ρήνη τάσσει καὶ αὐτὴ τοῦ υἱοῦ τ(ης) πρῶτον
 μὲν | τὴν εὐχὴν τῆς καὶ διὰ τοῦτ(ο) λέγ(ει) εἴ τι καὶ ἂν τοῦ ἤδωκ(εν) μὲ
 τὴν πρώτη του γυναῖκα νὰ τὰ ἔχη [καὶ] μὲ | τούτ(η) τὰ αὐτά. Εἰς ὅλον
 ἐτοῦτον ἐμείνασι κουντέντοι καὶ ἀναπαμένοι καὶ κάμνουν καὶ π[ο]ιοῦσ[ι]
 τοι | οὔτῃ ὅτι εἰ μὲν οἰκονομήσῃ ὁ Θεὸς καὶ κάμουν παιδία ἐκ τῆς σαρκός
 των νὰ τὰ ἔχουσιν αὐτοὶ | καὶ τὰ παιδία των, παίδιων παιδιῶν των, εἰ δὲ
 πολλάκις καὶ ἤθελεν συνέβῃ θάνατος εἰς τὴν | γυν(αίκα) ὁ ἄνδρας νὰ
 ἐπάρῃ ἕναν κρεββατοστρώσι κατὰ τὴν κουντετζιοῦ του νὰ πάγῃ τὴν ὁ |
 δόν του || χωρὶς | κληροί νομία [εἰς] τὰ πράγματα [...] || εἰ δὲ καὶ ἤθελεν
 θελήσειν ὁ Θεὸς καὶ ἀποβιώσει ὁ ἀνὴρ χωρὶς κληρονομίων ἡ γυ | νῇ νὰ
 [ἔχη] τὰ πράγματα τοῦ ἀνδρός ἕως νὰ κρατῇ τὴν τιμὴν του καὶ μετὰ τὸ
 πληρῶ | σαι ἡ τιμὴ τοῦ ἀνδρός νὰ στρέφονται τὰ πράγματά του εἰς

τοὺς σιμότερους ἐδικούς. | Εἰς ὅλ(ον) τὸ ἄνω γεγραμμένον ἔστερξαν καὶ ἐβεβαίωσαν τὰ παρόντ(α) μέρη καὶ διὰ πίστῳσιν τοῦ | παρόντος συμφώ-
νου βάλλουσιν καὶ ἀλληλογίαν ὑπ(έρ)πυρα) σ', οἷον μέρος ἀλληλογήσει
νὰ | τὰ ζημιώνεται καὶ νὰ [περνοῦσιν] τὰ ἥμισυ εἰς τὴν ἀφεντίαν καὶ τὰ
ἥμισυ εἰς τὸ μέρος ὅπου στέργει | [...] καὶ νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ
ἀχάλαστος παρακαλοῦν καὶ τοὺς | [...] μους καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους
τὸν μαστρο-Νικολὸν Τανασῆ καὶ τὸν κύρ [...] | [...] τον Ροδαῖον καὶ τὸν
μαστρο-Δημήτρη Κάϊντα.

Ἐγὼ παντ[ελέ](ος) μηνιάτις κ(αὶ) ἀποστολικ(ὸς) νοτάρι(ος) τῆς ἀφεν-
τικῆς ἐξουσί(ας) ἔγραψα.

*Επαναλαμβάνεται παρακάτω πιθανότατα με ἄλλο χέρι: «Μηνιάτης καὶ ἀποστο-
λικὸς νοτάριος τῆς ἀφεντίας»*

117

Παντολέων Μηνιάτης, νοτάριος

Διαθήκη

1537, 21 Φεβρουαρίου

Κόπια ἐβγαλμ(ένη)

ε'

† Ἐν ὀνόματι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. Ἐτεῖ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἱ |
κονομίας τοῦ Κ(υρίου) ἡμῶν Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστοῦ) ἀφλζ', μηνὶ Φεβρουαρίῳ
κα', εἰς τὸν Μπουργον | τῆς Ἀξίας ἐγὼ Πέρος Παντζέρας κατοικούμενος
εἰς τὸ Χαντάκιν ἐν κλί | νην [...] κατάκειμαι ὑπὸ ἐνόσου βαρυτάτου καὶ
ἰσχυροῦ τὸν δὲ νοῦν | ἐμὸν σῶον καὶ ἀκέραιον ἔχοντα καὶ τὰς αἰσθήσεις
μου ὅλας σῶας παν | τοίας καὶ ἀκεραίας ποιῶ διάταξιν καὶ ἀφήνω τὴν
ὀπισθεν μοι. Καὶ πρῶ | τον δὲ ἀφήνω πᾶσι χριστιανοῖς συγχώρησιν τοὺς
εἰ[πόν] τας κατ' ἐμοῦ κα | λόν τε καὶ κακὸν ἔπειτα δὲ αἰτῶ κάγῳ παρ'
αὐτῶν τά ὅμοια. Θέλω θα | πτεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μου τὸν Ταξιάρχην
ὅπου ἔκτισα με τὸν κόπον | μου καὶ κηδευθῶ καὶ μνημονευθῶ ἐκεῖ ἀπὸ
τοὺς κόπους μου κατὰ τὴν | ἀξίαν μου. Ἐν πρώτοις ἀφήνω τοῦ παιδί-
ου μου τῆς Ἀντωνίας τὴν εὐ | χὴν μου καὶ ἀφήνω τῆς τὸ περιβόλι μου
ὅπου ἔχω εἰς τὸν Ταξιάρχην | ἔξω τοῦ Κάστρου καθὼς εὐρίσκεται με τὴν
ἐκκλησίαν καὶ με ὅλα του τά | δικαιώματα το ὁποῖον περιβόλι τό εὐρῆκα
κάμπο καὶ ἐκοπίασα πολλὰ | με τὸ κορμί μου καὶ με τὰ τορνέσια μου
καὶ ἐξόδιασα καὶ ἤκαμά το πε | ριβόλι [...] με δένδρα με κρεββατίνες με
πηγάδι καὶ | με πολλὰ ἀναστήματα ὅπου εἶναι καθὼς φαίνεται. Ἀκόμη
ὁμολογῶ | κατ' ἐνώπιον Θεοῦ καὶ Ἀγίων Ἀγγέλων τὸ πῶς μοῦ εἶπεν ὁ
μακαριτὸς ὁ παπὰς | κύρ Μανουήλ ὁ Μπιλῖνος καὶ πνευματικὸς καὶ ὁ